

LETRA E JUDËS

Përshëndetje

Juda, shërbëtori i Jezusit, Mesisë, vëllai i Jakobit, ua drejton këtë letër të gjithë atyre që Perëndia i ka thirrur, që Ai, Ati ynë i do, dhe që Jezusi, Mesia, i mbron.

²Paçi me begati mëshirë, paqe dhe dashuri!

Mësuesit e rremë

(Dal 12,51; Nr 14,29-30; Zan 19,1-24; 4,3-8; Nr 16,1-35; 22,1-35; Gen 5,18, 21-24)

³Miq të dashur, mendoja t'ju shkruaja me kujdes për shpëtimin tonë të përbashkët, por papritur e ndjeva veten të detyruar t'ju shkruaj pa vonesë për t'ju nxitur të luftoni për fenë e transmetuar, e cila iu besua një herë e përgjithmonë popullit të Perëndisë. ⁴Në të vërtetë, disa njerëz të pandërgjegjshëm u futën fshehtas mes jush. Ata e mbajnë lajmin e mirë për mëshirën e Perëndisë si leje për të bërë një jetë të shthurur, dhe kështu e tradhetojnë Jezusin, Mesinë, i cili është i vetmi Zot dhe Sundimtari ynë.

Perëndia e ka caktuar prej kohësh dënimin e tyre.

⁵Megjithëse ju i dini të gjitha këto, dëshiroj t'ju kujtoj se Zoti vërtet e shpëtoi popullin e tij nga Egjipti, por pastaj i shkatërroi ata që dolën të pabesë.

⁶Mendoni, gjithashtu, për engjëjt që e lanë dinjitetin e tyre sundues dhe vendbanimin që u kishte caktuar Perëndia. Perëndia i ruan të lidhur me pranga në errësirë nëntokësore për Ditën e madhe të gjyqit. ⁷Dhe mos i harroni Sodomën dhe Gomorrën bashkë me qytetet përreth tyre. Banorët e tyre mëkatuan në të njëjtën mënyrë si engjëjt që dëshironin të kishin marrëdhënie seksuale me qenie të një lloji tjetër. Si paralajmërim për të gjithë, ata u dënuan me torturat e zjarrit të përjetshëm. ♦

⁸Po kështu edhe këta ëndërrues çnderojnë trupin e tyre. Ata nuk duan të pranojnë asnjë zot mbi vete dhe shajnë fuqitë e padukshme. ⁹Këtë nuk guxoi ta bënte madje as kryeengjëlli Mihael.

Kur djalli donte t'i mohonte kufomën e Moisiut, ♦♦ ai nuk guxoi ta dënonte me fyerje. Vetëm tha: *të dënoftë Zoti!* ¹⁰Por këta njerëz përqeshin atë që nuk e njohin aspak. Ashtu si egërsirat, ata njohin veçse instinktët, e për këtë do të rrënohen.

¹¹Mjerë ata, sepse morën rrugën e Kainit. Për shkak të të hollave morën të njëjtën rrugë të gabuar si Bilami. U dënuan si Korahu për shkak të rebelimit të tyre. ¹²Ata janë një njollë ndyrësie në darkat tuaja të përbashkëta, në të cilat marrin pjesë pa turp dhe argëtohen. Ata janë si barinj që kujdesen për vetveten, si re që shtyhen nga era, por që nuk sjellin shi. Ata janë si pemë pa fryt, të cilave u bien gjethet në vjeshtë dhe pastaj shkulen – kështu janë dy herë të thata! ¹³Ata janë si valë në det: veprat e tyre të turpshme duken si shkumë në përplasjen e dallgëve. Ata janë si yje të larguara nga orbitat. Perëndia u ka rezervuar vendin në terrin më të dendur, ku do të mbeten përgjithmonë.

¹⁴Edhe Henoku, pasardhësi i shtatë i Adamit, e paratha dënimin e tyre kur tha: «Ja, Zoti po vjen me dhjetëra mijëra engjëj të tij, ¹⁵për t'i gjykuar të gjithë. Atëherë të gjithë mëkatarët do të dënohen për veprat me të cilat u rebeluan kundër Perëndisë, dhe për të gjitha fyerjet që thanë kundër tij.»

¹⁶Këta njerëz janë të pakënaqur me fatin e tyre dhe qortojnë Perëndinë kur duhet të vuajnë. Ata ndjekin veçse instinktët e tyre, thonë fjalë të bukura dhe u bëjnë lajka njerëzve për të përfutur prej tyre.

♦ sepse kishte bërë vrasje (shih Dalja 2,12). ♦♦ Shkatërrimi i tyre i zjarrtë është parashije e zjarrit të përjetshëm që pret djallin dhe bashkëfajtorët e tij.

Qortime dhe porosi

¹⁷Por ju, miq të dashur, duhet të kujtoni atë që ju paralajmëruan apostujt e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë.

¹⁸Ata jua kujtuan gjithnjë me këmbëngulje: Menjëherë para mbarimit të kësaj epoke do të paraqiten njerëz të pafe e të pabesë që ndjekin vetëm instinktët e tyre. ¹⁹Këta njerëz sjellin përçarje. Ata janë njerëz të shtyrë nga instinkte që nuk e kanë aspak Shpirtin e Perëndisë. ²⁰Por ju, miqtë e mi, duhet të qëndroni në fenë më të shenjtë që morët, dhe të rriteni të patundur në të. Lutuni me fuqinë e Shpirtit të shenjtë.

²¹Qëndroni në dashurinë e Perëndisë dhe pritni me durim që Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë, t'ju dhurojë jetën e përjetshme me mëshirën e tij.

²²Me ata që janë bërë të pasigurtë në fe, silluni me mëshirë dhe kujdesuni për ta. ²³Të tjerët ndoshta mund t'i shpëtoni nga zjarri i gjyqit. Për të tjerët duhet të keni vërtet mëshirë, por edhe kujdes ndaj tyre, që të mos ju ngjitet ndyrësia e tyre.

Lavdërimi i fundit

²⁴Perëndia ka fuqi t'ju ruajë nga dështimi dhe t'ju çojë atje ku madhësitinë e tij do ta shihni pa të meta dhe plot gëzim. ²⁵Ai, i vetmi Perëndi, na shpëton me anë të Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë. Atij i goftë madhështi, madhëri, fuqi dhe pushtet, tani dhe përgjithmonë! Amen.